

[Svend Andersen]

ge lighed mellem byfornyelsesloven og saneringsloven. Saneringsloven har jo endnu nogle år at virke i, den udløber først ved udgangen af 1984, men har derefter gyldighed for alle de saneringsplaner, der er godkendt inden lovens udløb.

Der er i de to lovforslag en række tekniske ændringer, som vi dels kan tilslutte os, dels vil se nærmere på under udvalgsarbejdet. Vi mener også, det er rimeligt, at de støtteordninger, der er i byfornyelsesloven til erhverv, føres over til saneringsloven. Det er en god måde at få de to love til at fungere på.

Vi kan som sagt tilslutte os ligheden i de to love, men det betyder til gengæld, at vi må være imod den ulighed, som ministeren på en række punkter lægger op til.

Vi må finde det meget beklageligt, at den valgfrihed, som beboerne har efter byfornyelsesloven til at vælge mellem den private andelsbolig og den almennyttige andelsbolig, ikke er med i saneringsloven. Her foreslår ministeren, at man kun kan vælge den private boligform. Vi må i socialdemokratiet, indtil noget andet bliver bevist, tage skarp afstand fra denne bevidste udelukkelse af den almennyttige boligform, og vi må tage det som en fortsættelse af det angreb på denne særlige boligform, som regeringen har indledt tidligere, først ved at nedskære kvoten med 1.300 boliger og derefter ved en nedskæring af rammebeløbet, der på længere sigt betyder en forringelse af boligformen og den særlige boligtanke, som ligger i de almennyttige boliger.

Vi mener, at ministeren ved ikke at tilbyde ejendommen som en almennyttig bolig bruger et muligt flertal i folketinget til at hindre, at beboerne på demokratisk vis kan få lov til at vælge mellem de to boligformer, og det er som sagt en indstilling i loven, som vi ikke kan være med til.

Vi mener heller ikke, det kan være acceptabelt, at de finansieringsbetingelser, som er i byfornyelsesloven, nemlig bestemmelserne om, at finansiering skal foregå med indekslån, ikke samtidig overføres til saneringsloven. De bedre kurser, som der nu er på indeksobligationer, ville betyde, at der, hvis man benytter denne finansieringsform også efter saneringsloven, ville komme væsentligt mere arbejde i gang for de samme penge.

Da saneringsloven jo vil have virkning flere år frem, bør alle nye sager være finan-

sieret ens efter vores opfattelse. Derimod må der godt være forskellige muligheder for valg mellem de forskellige former for saneringsplaner og sager, der allerede er i gang.

Der er altså nogle problemer ved disse to lovforslag, der skal løses, før vi kan give vores tilslutning.

Agnete Laustsen (KF):

Allerede ved vedtagelsen af byfornyelsesloven stod det klart, at der ville blive visse samkøringsproblemer mellem saneringsloven og byfornyelsesloven. Vi kan derfor fra konservativ, fra venstres, fra centrum-demokraternes og fra kristeligt folkepartis side acceptere, at ministeren nu gør et forsøg på at harmonisere de to loves bestemmelser, så der ikke opstår urimelig forskelsbehandling af de berørte, det være sig ejere eller lejere, afhængigt af hvilken af de to love der finder anvendelse.

Ligeledes kan jeg tilsige de fire partiers støtte til forslaget om øget adgang til bygnings- og boligregistreringen. Vi finder, det er naturligt, at også ejere og lejere i denne situation får mulighed for at se, hvilke oplysninger der er samlet om deres bolig, og jeg kan som sagt vedrørende alle tre lovforslag give de fire partiers tilslutning til en positiv udvalgsbehandling.

Kalnæs (SF):

Vi synes fra SFs side, det er beklageligt, at man skal til at ændre byfornyelsesloven så kort tid efter, at den er vedtaget og trådt i kraft; det er jo 18 punkter, man ændrer den på, men en del af punkterne er meget fornuftige, så de ændringer synes vi selvfølgelig det er rimeligt at lave alligevel.

Der er dog nogle ting, vi er betænkelige ved. Der er spørgsmålet om, hvordan man skal informere, når det kun drejer sig om en enkelt bolig eller en enkelt ejendom, der skal forbedres, og da vil vi nok prøve at sikre gennem udvalgsarbejdet, at der stadig væk gives en tilstrækkelig god information. Vores endelige stillingtagen til dette lovforslag vil afhænge af, hvordan det går under udvalgsarbejdet.

Tilsvarende med spørgsmålet om ændring af saneringsloven. Der er sådan noget som, at man fjerner de regler, der er om tidsfølgeplaner, og da vil vi godt se på, om man fak-